



DRUŠTVO VZGOJITELJEV DIJAŠKIH

DOMOV SLOVENIJE

# 20 let Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije



20  
let

## **20 let Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije**

### **Uredniški odbor:**

Mojca Bekš  
Andrej Čepin  
mag. Nataša Erjavec  
Lilijana Gabrič Hvasti

### **Izdajatelj:**

Društvo vzgojiteljev dijaških domov Slovenije, 2013  
<http://www.dvdds.si>

### **Fotografije:**

Arhiv DVDDS



## Naših prvih 20

Društvo vzgojiteljev dijaških domov Slovenije je letos spomladi praznovalo okroglih 20 let. To se nam je zdela odlična priložnost, da pogledamo pot, ki smo jo v tem času prehodili, se spomnimo, kako je bilo včasih in razmislimo, kje smo danes.

Spomine smo obujali bivši predsedniki društva, nekdanji in sedanja svetovalka za dijaške domove na Zavodu RS za šolstvo, vzgojitelji in ravnatelji. Vsak s svojega zornega kota, vsak s svojimi očmi. Poiskali smo še pomembne dokumente iz časa našega ustanavljanja in dodali galerijo fotografij, da nam obudijo spomine na stare čase.

Vsekakor smo v tem času naredili veliko in se imamo s čim pokazati. Vzgojiteljev v dijaških domovih številčno res ni prav veliko, smo pa zato toliko bolj zagnani in ustvarjalni.

Seveda se postavlja vprašanje, kam in kako naprej? Časi so mogoče danes težji, kot so bili pred 20 leti, a to ne pomeni, da moramo popustiti. Soustvarjajmo svojo prihodnjo poklicno usodo! Tudi preko Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije. Verjamem, da skupaj zmoremo marsikaj!

Junij 2013

**Mojca Bekš**

## Razmišljanje o Društvu vzgojiteljev dijaških domov Slovenije

**Marjan Grahut**

Ravnatelj, Dijaški dom Novo mesto

Že v uvodu bom bralce tega prispevka »prizemljal« v morebitnih pričakovanjih, da se bo ta prispevek ukvarjal s kakšnimi eksaktnejšimi podatki, letnicami, številkami, kronologijo ali čim podobnim. Ne bo, čeprav mi je na nek način žal, da se nisem bolj sistematično in načrtno loteval zelo zanimivih in zagotovo prepotrebnih aktivnosti, ki so se izvajale pod okriljem tega društva, ki ga, čeprav v funkciji ravnatelja, bolj cenim kot Društvo ravnatelj. Le-to društvo se mi zdi malo tako tako, če že hočete »privlečeno za lase«. Prosim vas, »profesionalci«, ki rabijo svoje društvo za komuniciranje z ministrstvom in naj bi urejali preko društva tudi svoj status ???! Izobraževanje za ravnatelje, ja, to podpiram, a tudi tu gre za podvajanje. Lažje si predstavljam, da to funkcijo opravlja predvsem ali samo »šola za ravnatelje«. Posebej v ekonomsko težkih časih, bi bilo to smotrno tudi s stališča racionalizacije in varčevanja. Ne pa, da se finančno resnim razmeram v »brk« sprejme tridnevni namesto dvodnevni strokovni posvet v Radencih, ki se je vsak dan končal okrog 14. ure, ali povedano drugače, še cela dva dni ne bi bila potrebna. Tudi zato mi je bistveno bližje društveno povezovanje vzgojiteljev, ki so tipični »delojemalci«, ki so statusno zares vse bolj ogroženi in zares rabijo močno »organizacijo«, da bo ščitila tudi njihove pravice, status in družbeni pomen. Roko na srce, temu društvu je na izobraževalnem področju uspelo bistveno, bistveno več kot Društvu ravnatelj in Skupnosti DD v RS.



40. strokovno srečanje vzgojiteljev, Murska Sobota, 2010



**23. strokovno srečanje vzgojiteljev dijaških domov Slovenije, Radenci 1993**

**1. vrsta, čepijo z leve: Slavko Barič, Bojan Cavnik, Savo Grahovac, Leonida Zalokar, Marjan Žvanut, Jurček Šarman, Franc Žunkovič.**

**2. vrsta, stojijo z leve: Dušan Kojić, Marjan Grahut, Drago Augustinovič, Hervik Grobelnik, Bojan Korpar, Vanda Bosnič, Srečko Plevnik, Igor Vantur, Benjamin Perkuš, Zdravko Savič, Andrej Čepin.**

Ob tem pa ne gre spregledati, da je tudi vsakoletno strokovno srečanje vzgojiteljev res zasnovano kot predvsem strokovno in je celo družabni del srečanja pogosto obarvan s spoznavanjem kulturnih in naravnih znamenitosti v krajih, kjer se srečanja odvijajo.

Vse čestitke vsakoletnim organizatorjem in zelo delavnim in odgovornim članom IO društva, ki koordinira priprave na to dvodnevno druženje, ki ima velik vpliv tudi na identifikiranje vzgojiteljev z domsko sfero. Ne morem in nočem pa tudi mimo ugotovitve, da smo ravnatelji DD preveč »indiferentni« do tega društva in mu dajemo premalo podpore in veljave, kar se kaže tudi preko slabe udeležbe tako na teh srečanjih kot tudi pri udeležbi na mednarodnih strokovnih kongresih. Pričakujem in upam, da se bo to kmalu spremenilo oziroma, da se bo to spremenilo zdaj, v časih, ki so za domove nadvse »kritični in prelomni«. Če zdaj ne bomo znali in hoteli stopiti skupaj, jutri te možnosti morda ne bomo imeli več.

Domovi smo po mojem trdnem prepričanju bili nekdanj v marsikakšnem pogledu bolj organizirani od šol in smo imeli v primerjavi s šolami vsaj približno enakovreden ugled. In imeli smo samostojno katedro za domsko pedagogiko na Filozofski fakulteti v Ljubljani, povsem enakovredno katedri za šolsko pedagogiko in andragogiko. Tudi ta manjko pomaga, s poudarjenim podpiranjem strokovne rasti vzgojiteljev in vzpodbujanju k pisanju člankov za strokovno domsko revijo Iskanja, zapolniti prav Društvo vzgojiteljev, ki se očitno zaveda pomena znanja tudi na »podcenjenem« področju vzgoje nasploh. Zdaj smo, žal, manj po svoji krivdi in bolj po krivdi in neprimernem odnosu države in našega branžnega ministrstva do nas, v najslabšem položaju od kar obstajamo. In če ne bi sami toliko dali nase in na svoje nenadomestljivo vlogo znotraj šolstva in se temu primerno tudi vedli, bi nas že zdavnaj potisnili na smetišče zgodovine.



A veste koliko časa je že preteklo od zadnjega res velikega in pomembnega systemskega ukrepa države in vodilnih ljudi v šolstvu za dijaške domove? Približno 35 let! To je bil čas številnih domskih novogradenj. Ustvarjanje prepotrebne, času ustrezne mreže novih in posodobljenih domskih stavb. Zdaj se tudi na materialnem področju dogaja sila malo, pa še to zelo mukotrpno in odvisno od moči in iznajdljivosti posameznih ravnateljev in podpore samo lokalnih institucij in daleč stran od pravega zanimanja laične in strokovne javnosti. Vse čestitke vsem domovom, ki jim je v tem težkem času uspel preboj pri vsaj delnih renovacijah domov in, ne nazadnje, tudi pri vpisu večjega ali vsaj enakega števila dijakov kot smo jih vpisovali zadnja leta.

# Ustanovili smo Društvo vzgojiteljev dijaških domov Slovenije

**mag. Metka Malus**  
predsednica DVDDS 1993 - 1994

Z radostjo se spominjam obdobja, ko sem opravljala vzgojno delo v dijaškem domu. Nedvomno so bila to najplodnejša in najsrečnejša leta mojega službovanja. Čeprav so le-ta časovno oddaljena, moj spomin pa že nekoliko luknjičav, nekaterih dogodkov in akcij preprosto ni mogoče pozabiti. Mednje sodi tudi delo za Društvo vzgojiteljev dijaških domov Slovenije.

Ideja o ustanovitvi državnega stanovskega društva je zorela nekaj let. Ob strokovnih društvih in aktivih, ki so že vrsto let aktivno delovali v vseh regijah, smo pogrešali tisti del, ki bi nas medsebojno povezoval, ki bi skrbel za izmenjavo izkušenj, ki bi pospeševal razvoj strokovnega dela v dijaških domovih, utrjeval status vzgojitelja ter pospešil njegovo afirmacijo v širši družbi. Zavedali smo se, da ne smemo le čakati pomoči in spodbud od zunaj, saj smo sami najbolj kompetentni za iskanje novih poti v praksi, in da moramo slediti spremembam časa in našega skupnega bivanjskega prostora.

Tako je bila pobuda za ustanovitev slovenskega društva, ki bi povežalo vsa regijska strokovna društva in aktive, podana na skupščini Skupnosti dijaških domov Slovenije junija 1992 v Rogaški Slatini. V iniciativni odbor, ki je bil imenovan na tej skupščini, smo bili imenovani predstavniki vseh regijskih društev in aktivov.



**Stjepan Ninković, Metka Malus in Manja Petelin**



**Strokovna ekskurzija IO Strokovnega aktiva vzgojiteljev Ljubljana v Dubrovnik**

Z delom smo pričeli oktobra. Pripravili smo osnutek pravil društva, vodili široko razpravo o vsebini le-teh, pripravili čistopis in tudi vse potrebno za ustanovno skupščino, ki je bila 15. januarja 1993 v Ljubljani. Ustanovne skupščine Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije se je udeležilo 76 domskih pedagoških delavcev in 6 gostov.

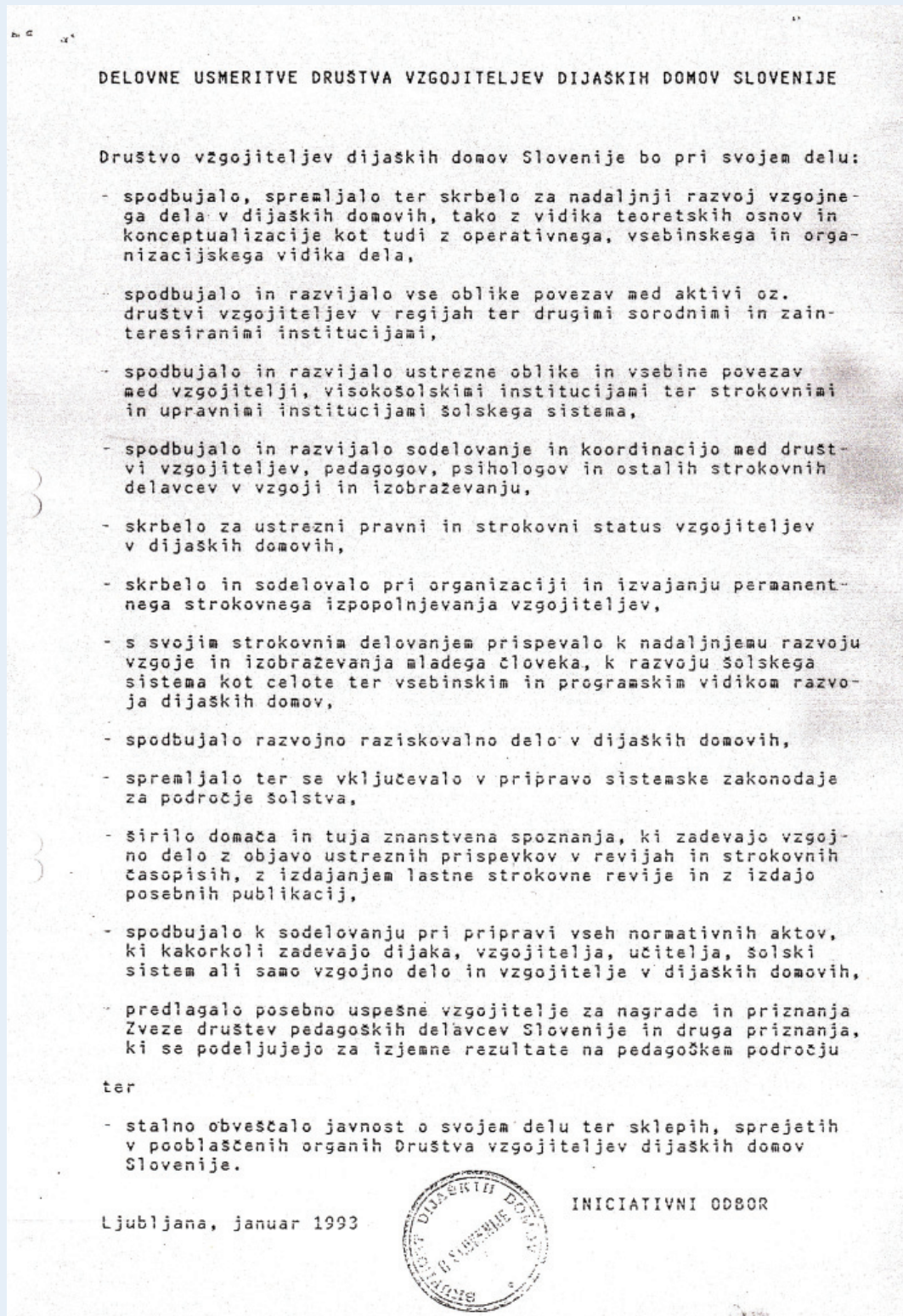
Po uspešni registraciji našega društva smo se vključili še v Zvezo društev pedagoških delavcev Slovenije ter pripravili program dela. Že prvo leto je bilo v društvo vključenih 290 članov, nekaj članov je bilo celo iz zamejstva. Na predlog Društva vzgojiteljev Ljubljana so članarino našemu društvu plačevali dijaški domovi iz materialnih sredstev. Čeprav dijaški domovi tudi v tistih časih niso delovali v izobilju, pa je bila želja po sodelovanju zelo močna in vedno podprta tudi s finančnimi sredstvi.

Naša prva odmevnejša naloga je bila organizacija strokovnega srečanja vzgojiteljev, ki ga je že vrsto let organizirala Skupnost dijaških domov Slovenije. Seveda smo se želeli izkazati. Nekoliko smo spremenili dotedanji koncept in se lotili dela. Srečanje je bilo junija v Radencih. Tesno smo sodelovali z Aktivom mariborsko-pomurske regije in bili pri iskanju sponzorjev tako uspešni, da smo z njihovimi sredstvi pokrili večina stroškov srečanja. Izvedba srečanja nam je v zadovoljstvo vseh lepo uspela in že smo razmišljali o naslednjih nalogah. V pripravi je bil Okvirni vzgojni program za dijaške domove, kot tudi Pravilnik o napredovanju v nazive v osnovnem in srednjem šolstvu in pri tem smo vsekakor želeli sodelovati. Ocena tega, koliko smo bili pri tem uspešni, je v presoji vas, današnjih vzgojiteljev, saj sta oba dokumenta, čeprav že nekoliko popravljena, še vedno v veljavi.

Jeseni tega leta sem bila povabljena na drugo delovno mesto, zato sem društvo vodila le še do naslednje skupščine, ki je bila organizirana skupaj s srečanjem vzgojiteljev junija 2004 na Otočcu. Koncepta srečanja nismo spreminjali, le preselili smo ga na Dolenjsko. K uspešni organizaciji in izvedbi so veliko pripomogli člani Aktiva vzgojiteljev dijaških domov dolenjske regije.



Tako se je moje delo v dijaškem domu in za dijaške domove končalo. Priznati pa moram, da mi je še vedno ljubo, ko slišim novice iz dijaških domov. Veselim se uspešnih akcij društva in želim uspešno delo tudi v prihodnje. Pogosto je potreben pogled nazaj, da bi lahko naredili korak naprej, ga morda dopolnili in prilagodili trenutnemu času. V pomoč pri tem naj vam bo dokument, ki smo ga na ustanovni skupščini sprejeli in poimenovali Delovne usmeritve Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije.



**Usmeritve Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije**

## Ob obletnici Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije

**Andrej Čepin**

vzgojitelj, Dijaški dom Tabor  
predsednik DVDDS 1994 - 1999

Na Strokovnem srečanju vzgojiteljev Dijaških domov Slovenije na Otočcu, junija 1994, sem bil na občnem zboru izvoljen za predsednika društva. Društvo vzgojiteljev Slovenije je bilo staro leto in pol, ustanovili smo ga januarja 1993 na skupščini, ki je bila v Dijaškem domu Tabor v Ljubljani.

Misel na vodenje stanovskega društva, v katerega je bilo že v prvem letu delovanja včlanjeno preko 290 vzgojiteljic in vzgojiteljev, je predstavljala zame mešane občutke. Na eni strani strah pred morebiti pretežno nalogo, na drugi strani pa velik izziv. Ker sem bil tudi eden od pobudnikov za ustanovitev društva, sem hkrati čutil dolžnost, da društvu pomagam po vseh svojih močeh.

Ideja, da bi se vzgojitelji v dijaških domovih v Sloveniji med seboj organizacijsko tesneje povezali, je tlela že kar nekaj časa. Ravnatelji vseh dijaških domov v Sloveniji in zamejstvu so bili med seboj organizacijsko povezani v Skupnosti dijaških domov Slovenije. Skupnost je delovala predvsem na področju vodenja, organiziranja in financiranja dijaških domov, torej na področjih, ki so zadevala predvsem vsebino dela ravnateljev.



Vzgojitelji smo bili v svojih regijah povezani v strokovnih aktivih. Ti aktivni so bili zelo delavni. Njihova naloga je bila predvsem priprava in izvedba različnih dejavnosti za dijake na področju kulture, tehnične kulture in športa. V nekaterih aktivih so za vzgojitelje občasno organizirali tudi strokovna predavanja.

Srečevali smo se tudi na skupnih strokovnih srečanjih in domijadah, oboje je takrat organizirala Skupnost dijaških domov Slovenije. Takšnih srečanj smo se udeleževali radi, saj je bila to dobra priložnost za izmenjavo mnenj, dobrih praks in delovnih izkušenj, radi pa smo se tudi skupaj poveselili.

Pa vendar nam je še nekaj manjkalo. Potrebovali smo takšno organizacijo, ki bi nas še bolj povezala, s katero bi se kot vzgojitelji še bolj identificirali.

Prva leta delovanja društva je zaznamovalo predvsem veliko število včlanjenih vzgojiteljev iz prav vseh dijaških domov v Sloveniji in zamejstvu. Leta 1993, ko smo društvo ustanovili, je bilo v Sloveniji skoraj 50 dijaških domov, v zamejstvu pa 3 (Trst, Gorica, Celovec). V letu ali dveh se je v novoustanovljeno društvo vključilo preko 340 vzgojiteljic in vzgojiteljev, drugih strokovnih delavcev (svetovalna služba) pa v tistih časih v dijaških domovih še nismo imeli.

Že od vsega začetka smo iskali sogovornike in podpornike našim prizadevanjem po uveljavitvi poklica vzgojitelja in k nadaljnji afirmaciji dijaških domov. Sogovornike smo našli predvsem v Pedagoški fakulteti, v oddelku za domsko pedagogiko. Posledica tega je bilo dobro sodelovanje s profesorji s tega oddelka (dr. Vinko Skalar, dr. Ivan Škoflek, dr. Alenka Kobolt), pa tudi s študenti socialne pedagogike.

Dobre sogovornike smo našli tudi v Zavodu RS za šolstvo in šport, kjer sta bila naša velika podpornika tedanja svetovalca za dijaške domove, Momčilo Janković in za njim Tone Skok, še posebej pa gospod Jože Prelog, ki je bil vsa leta neutruden motivator dobrega dela in napredka v dijaških domovih.



**37. strokovno srečanje Maribor, 2007**



**Strokovna ekskurzija Sarajevo, 2005**

V tem času smo odlično sodelovali tudi s Predsedstvom Skupnosti dijaških domov Slovenije, ki so ga sestavljali ravnatelji iz vseh dijaških domov v Sloveniji in zamejstvu. Našemu delu so bili naklonjeni njegovi predsedniki Vlado Krpan, ravnatelj Dijaškega doma Nova Gorica, Ivan Atelšek, ravnatelj Dijaškega doma Maribor, Elizej Prinčič, tudi ravnatelj Dijaškega doma Nova Gorica in kasneje seveda tudi drugi.

Aktivno smo sodelovali tudi pri pripravi strokovne revije Iskanja, ki jo je izdajala Skupnost dijaških domov Slovenije.

Poleg vsakoletne organizacije strokovnih srečanj vzgojiteljev, ki smo jih po dogovorjenem ključu prirejali skupaj z regijskimi strokovnimi aktivni vzgojiteljev po vsej Sloveniji, smo v društvu želeli slediti tudi drugim smernicam in usmeritvam, ki smo si jih zastavili ob ustanovitvi.

Zavzeto smo se vključevali v javne razprave in pripravo naše delovne zakonodaje (Kolektivna pogodba za področje vzgoje in izobraževanja, Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, Pravilnik o napredovanju v nazive, priprava normativov in standardov za dijaške domove).

V naših ustanovitvenih delovnih usmeritvah je bila zapisana tudi želja po pripravi in izpeljavi različnih oblik permanentnega strokovnega izobraževanja. Začeli smo z organizacijo posameznih predavanj in tečajev (tečaj za mentorje športnih dejavnosti v sodelovanju s fakulteto za šport v letu 1997). Stalna želja članov društva po organiziranem dodatnem strokovnem spopolnjevanju je v kasnejših letih pripeljala do priprave prvih strokovnih posvetov, ki so kasneje prerasli v strokovni kongres.

Ko z današnje perspektive, brez neke nostalgije, gledam nazaj v tisti čas, ugotavljam, da je bil takratni čas dijaškim domovom in s tem tudi našemu društvu, bolj naklonjen. V dijaških domovih je bilo več dijakov, zaposleno mnogo več vzgojiteljev, v društvu je bilo včlanjenih mnogo več članov, ki so bili tudi bolj aktivni. Akcij, ki jih je društvo organiziralo (strokovno izobraževanje, strokovna srečanja, strokovne ekskurzije) se je vsako leto udeleževalo

mного več članov. Ravnatelji dijaških domov so naše društvo prepoznavali kot enakopravnega sogovornika pri reševanju vseh vprašanj s področja dijaških domov, ravnatelji so nas podpirali, mnogi med njimi so tudi aktivno sodelovali v številnih aktivnostih društva.

Za ustrezno mesto v šolskem sistemu smo se morali tudi tedaj vedno znova in znova boriti in dokazovati. In k utrjevanju identitete dijaških domov v naši družbi je aktivno, po mojem mnenju pa tudi precej uspešno, prispevalo svoj delež tudi Društvo vzgojiteljev dijaških domov Slovenije.

Leta mojega vodenja društva so hitro minila. Na strokovnem srečanju vzgojiteljev, ki je bilo junija 1999 v Mariboru, sem zaradi novih del in nalog, ki sem jih prevzel v svojem dijaškem domu, predal mandat novoizvoljeni predsednici Mojci Bekš.



**Andrej Čepin prejema iz rok Mojce Bekš nagrado Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije, 34. strokovno srečanje vzgojiteljev, Škofja Loka, junij 2004**

## Društvo v letih od 1999 do 2007

### **Mojca Bekš**

vzgojiteljica, *Dijaški dom Bežigrad Ljubljana*  
predsednica 1999 - 2007

Vodenje Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije sem prevzela leta 1999 na srečanju vzgojiteljev v Mariboru. Pred tem sem štiri leta vodila takratno Društvo vzgojiteljev Ljubljana, zato sem nekaj izkušenj z vodenjem podobnega društva sicer imela, a članstvo je bilo tu mnogo večje, delo pa obsežnejše. Moja predhodnika, Metka Malus in za njo Andrej Čepin, sta skupaj s sodelavci postavila standarde, ki so narekovali spoštovanje in zavzetost vseh, ki smo sodelovali.

Številčnost članstva je bila ravno v tem obdobju največja – društvo je leta 2003 štelo skoraj 400 članov. V tem času je bilo število dijaških domov večje kot je danes in v društvo so bili včlanjeni praktično vsi vzgojitelji dijaških domov Slovenije in precejšen del vzgojiteljev iz zamejstva (iz Trsta, Celovca in Gorice). Društvo je bilo takrat še razmeroma mlado, zato je bilo čutiti velik zanos, a hkrati tudi velika pričakovanja članov.

Nov izvršni odbor je nadaljeval tam, kjer je zaključil prejšnji. Začeli smo z rednimi sestanki, naredili program dela, spremljali aktualno problematiko in poskušali reagirati na njo, kot predsednica sem se udeleževala sej predsedstva Skupnosti dijaških domov Slovenije in usklajevala akcije društva z akcijami Skupnosti dijaških domov. Nadaljevali smo z vsakoletnimi strokovnimi srečanji vzgojiteljev ob koncu šolskega leta.



Mednarodni kongres, 2010

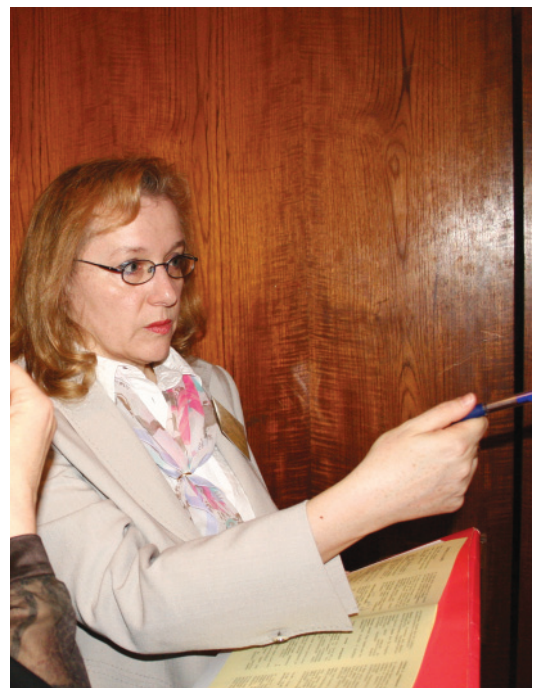
Vsako leto smo pri organizaciji sodelovali z regijskim aktivom ali društvom druge regije in tako smo v osmih letih mojega vodenja prekrižarili celo Slovenijo, od Lendave, Maribora, Podčetrška do Lipice in od Bovca, Bohinja, Ljubljane do Čateža. Pri tem smo sodelovali z vzgojitelji vseh regij in z zadovoljstvom in ponosom lahko rečem, da so se kot gostitelji izkazali prav vsi in nam pripravili zanimiva srečanja, kjer smo poleg strokovnih tem spoznali tudi lokalne zgodovinske, kulturne in naravne znamenitosti. Stalnica vseh srečanj je bila tudi redna letna skupščina, kjer smo se skupaj pogovorili o vseh najbolj pomembnih aktualnih zadevah.

Leta 2003 smo se na redni letni skupščini prvič javno zahvalili našim sodelavcem, ki so tisto leto odhajali v pokoj, za njihov dolgoletni trud, leta 2004 pa smo prvič podelili priznanja društva za bistveni prispevek k uveljavitvi poklica vzgojitelja in za utrjevanje strokovnih vezi med dijaškimi domovi. Prejemnik prvega priznanja je bil Andrej Čepin. Zahvale in priznanja od takrat dalje redno podeljujemo.

Spomladi 1999 smo začeli z organizacijo strokovnih posvetov za vzgojitelje dijaških domov. Vedeli smo, da v praksi v domovih počnemo toliko zanimivih in inovativnih reči, mnogo več, kot pa nam jih je narekoval takratni okvirni vzgojni program. Praksa je živa, nenehno se spreminja, vzgojitelji pa smo senzibilni, prilagodljivi in aktivni in ni čudno, da je včasih praksa prehitevala teorijo. Uspešna praksa v enem domu pa lahko da vsaj idejo, če ne tudi recept, za uspešno delo drugje. Tako smo marca 1999 v Dijaškem domu Tabor, v Ljubljani, organizirali prvi strokovni posvet z naslovom »Iz prakse za prakso«. Vzgojitelji, ravnatelji in svetovalni delavci iz sedmih slovenskih dijaških domov so predstavili primere uspešne prakse. Ker so tako izmenjavo izkušenj vsi prisotni ocenili kot zelo uspešno in nujno potrebno v našem prostoru, smo s strokovnimi posveti nadaljevali vsako leto. Na naslednjih posvetih, ki smo jih izpeljali v različnih dijaških domovih po Sloveniji, smo poskušali prispevke omejiti na določeno temo. Tako smo se pogovarjali o preživljanju prostega časa v dijaških domovih, o standardih in normativih, o nasilju v dijaških domovih, o dijakih s posebnimi potrebami, o tem, kako spodbuditi in navdušiti dijake za različne domske aktivnosti in še o marsičem. Da bi bili na posvetu lahko bolj aktivni tudi udeleženci



**37. strokovno srečanje vzgojiteljev,  
Maribor, 2007**



**Mednarodni kongres, 2008**

brez prispevka, smo dodali še delo v delavnicah, za boljšo povezavo dobre prakse s teorijo pa smo kot predavatelje, poleg kolegov vzgojiteljev, povabili tudi različne strokovnjake. Prispevki s teh posvetov so bili objavljeni v naši strokovni reviji »Iskanja«.

Za spoznavanje dijaških domov izven Slovenije smo se povezali z Društvom vzgojiteljev Ljubljana in skupaj organizirali strokovne ekskurzije v države bivše Jugoslavije: Hrvaško (Dubrovnik), Srbijo (Beograd) in Bosno in Hercegovino (Sarajevo) in v poljski Krakow. Tu smo lahko videli, kako delajo druge in rodila se je želja po tesnejšem strokovnem sodelovanju. Leta 2006 je mesto svetovalke za dijaške domove na Zavodu RS za šolstvo prevzela Olga Dečman Dobrnjič in se takoj zelo aktivno vključila v delo društva. Tudi ona je zaznala potrebo po izmenjavi izkušenj s kolegi iz tujine in z njeno pomočjo smo, v sodelovanju z Zavodom RS za šolstvo, aprila 2007 v Dijaškem domu Tabor v Ljubljani, namesto strokovnega posveta, organizirali 1. mednarodni kongres dijaških domov z naslovom »Vzgoja v globalni družbi«. Na kongresu so s 45 prispevki kot predavatelji sodelovali različni strokovnjaki s področja vzgoje in izobraževanja, vzgojitelji, učitelji, ravnatelji in svetovalni delavci iz Slovenije, Hrvaške in Srbije. Vseh udeležencev, skupaj s tistimi, ki so prišli le kot poslušalci je bilo skoraj 100 in ocena vseh je bila, da je s tako obliko strokovnega sodelovanja nujno treba nadaljevati. Ob kongresu smo izdali tudi zbornik vseh prispevkov v elektronski obliki in zbornik vse povzetkov prispevkov v klasični, knjižni obliki.

Društvo pa v tem času ni želo le uspehov, ampak se je spopadalo tudi z marsikatero težavo. V tem času so se začeli zapirati oz. preoblikovati nekateri manjši domovi – zaprl se je dijaški dom v Velenju, dijaška domova v Tolminu in Kočevju pa sta se preoblikovala v Centre šolskih in obšolskih dejavnosti. Tudi v nekaterih drugih domovih je število zaposlenih vzgojiteljev padalo.

Plačevanje članarin, ki so jih do tedaj plačevali dijaški domovi iz svoji materialnih stroškov, je zaradi nove zakonodaje prešlo na vzgojitelje same. Žal je število članov ob tem močno upadlo.



**35. strokovno srečanje vzgojiteljev, Bohinj, 2005**



**Strokovna ekskurzija Sarajevo, 2005**

V tem času so se regijski strokovni aktivni, ki so se do tedaj redno srečevali vsaj enkrat ali dvakrat letno in si sami izbirali teme svojih srečanj, preoblikovali v študijske skupine, skrb za njihovo sklicevanje pa je prevzel Zavod za šolstvo, ki je določal tudi predavatelje in programe srečevanj. Ker se je takrat uvajal nov vzgojni program za dijaške domove so se študijske skupine prva leta redno sklicevale, kasneje pa je bilo teh srečanj manj oz. se jih je udeleževalo bistveno manj vzgojiteljev kot prej. Vedno manjša regijska povezanost pa se je poznala tudi pri delu našega društva, saj so člani izvršnega odbora, predstavniki regij, težje zastopali mnenje in interese svoje regije. Na srečo ni bilo povsod tako in v nekaterih regijah je ostala povezanost med domovi velika.

V tem času je bil sprejet nov vzgojni program za dijaške domove in pri nastajanju le-tega je, poleg Zavoda RS za šolstvo, Skupnosti dijaških domov Slovenije, Pedagoške fakultete v Ljubljani in Pedagoške fakultete v Mariboru, aktivno sodelovalo tudi naše društvo. Prav tako so naši predstavniki sodelovali pri oblikovanju Pravilnika za dijaške domove, ki ga je pripravilo Ministrstvo za šolstvo in šport in k sodelovanju, poleg vzgojiteljev, povabilo tudi predstavnike Skupnosti dijaških domov in Zavoda RS za šolstvo. Sodelovanje s Skupnostjo dijaških domov, ki sta ga v tem času vodila Darko Butinar iz Dijaškega doma Koper in Zdenko Rožman in Dijaškega doma Celje, bi nasploh ocenila kot odlično.

Prav tako bi se za vso podporo in pomoč zahvalila našim svetovalcem za dijaške domove na Zavodu RS za šolstvo. V tem času so se na tem mestu izmenjali trije: Anton Skok, Danica Starkl in Olga Dečman Dobrnjič. Z vsemi tremi smo odlično sodelovali. Z Antonom Skokom smo sicer sodelovali le kratek čas, ker je odšel v pokoj, z Danico Starkl smo oblikovali nov vzgojni program in ga potem preko predavanj in delavnic predstavili v domovih, mednarodni kongres pa ne bi bil tak, kot je, če ne bi vanj vložila toliko svojega dela tudi Olga Dečman Dobrnjič.

Ko pogledam nazaj, bi rekla, da smo v tem času poskušali narediti ne le to, kar so nam narokovali takratni čas in okoliščine, ampak smo poskušali okoliščine kreirati tudi sami. Pri tem smo sodelovali z velikim številom zagnanih sodelavcev in za sodelovanje se, tudi na tem mestu, zahvaljujem prav vsem, predvsem pa našim članom, vzgojiteljicam in vzgojiteljem. Če šola stoji in pade z učiteljem, je od vzgojiteljev odvisna ne le kvaliteta dijaških domov, ampak tudi kvaliteta našega društva. Če malo parafraziram, lahko rečem, da »Društvo smo ljudje«.

Društvu želim še naprej veliko delovne energije, veliko optimizma, veliko idej in veliko uspeha pri uresničevanju teh idej!



**Mojca Bekš in tedanji minister za šolstvo in šport, dr. Slavko Gaber na 31. strokovnem srečanju vzgojiteljev, Čatež ob Savi, junij 2001**



# Vodenje Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije med letoma 2007 in 2009

**mag. Nataša Erjavec**

ravnateljica, Dijaški dom Bežigrad Ljubljana  
predsednica DVDDS 2007 – 2009

Pisalo se je leto 2007, šolsko leto se je vztrajno zaključevalo. Vzgojiteljice in vzgojitelji smo se še pred poletjem zbrali na tradicionalnem Strokovnem srečanju vzgojiteljev na Mariborskem Pohorju v hotelu Bellevue, kamor smo pripotovali z znamenito pohorsko vzpenjačo. Kot je v navadi se program srečanj prične s skupščino. Tudi tokrat je bilo tako. Skupščina je bila volilna. Govorilo se je, da dolgoletna in zelo uspešna predsednica društva, vzgojiteljica Dijaškega doma Bežigrad Ljubljana, Mojca Bekš, ne bo ponovno kandidirala za vnovični mandat. Kot vzgojiteljica brez izkušenj z delom v DVDDS je bilo to tudi vse, kar sem vedela. Kdo je novi kandidat oziroma kandidatka mi ni bilo znano.

V začetku volilne skupščine je sledilo popolno presenečenje. Izkazalo se je, da ni ustreznega kandidata, ki bi prevzel vodenje Društva. K meni je pristopila kolegica, vzgojiteljica Romana Tramšek, ter mi zastavila vprašanje, ali bi prevzela vodenje. Seveda sem obsejala presenečena in povsem brez besed. Bila sem brez vodstvenih izkušenj na področju kakršnega koli društva ali skupine v okviru dijaških domov.



Mednarodni kongres, 2010

V tistem času sem bila le vodja aktiva v službi. V preteklosti sem se sicer srečevala z vodstvenimi položaji v društvih, skupinah, a kot rečeno ne na področju domske vzgoje. Kljub neizkušenosti sem prisluhnila lastni intuiciji in sprejela ponujeno kandidaturo. Naprej se je vse odvrtilo z vrtoglavo hitrostjo. Postala sem predsednica Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije še preden bi se lahko dobro zavedala v kaj se spuščam. Pri začetkih vodenja Društva sem imela veliko srečo saj sem podporo našla v prejšnji, dolgoletni predsednici Društva Mojci Bekš. Zaposleni sva bili v istem dijaškem domu, DD Bežigrad Ljubljana, kar je olajšalo najino komunikacijo. Da sem se hitro vpeljala v delovanje društva, gre velika zahvala predvsem njej.

V prvem letu delovanja smo se v Društvu usmerili na dva večja dogodka. 17. in 18.4.2008 smo organizirali II. Mednarodni kongres dijaških domov z naslovom »Modeli vzgoje v globalni družbi«. Dogodek se je odvijal v Dijaškem domu Tabor v Ljubljani. Kongresa se je udeležilo približno 110 udeležencev, strokovnjakov s področja vzgoje in izobraževanja iz Slovenije in devetih držav. Veliko zanimanje udeležencev, tako za plenarni del kongresa, kot teme obravnavane v sekcijah, je bilo pokazatelj, da so tovrstni dogodki velikega pomena za našo stroko. Ob požrtvovalnem delu vseh članov organizacijskega odbora smo pod streho spravili velik in pomemben dogodek za našo stroko.

Istega leta, v mesecu juniju 2008 smo organizirali že 38. Strokovno srečanje vzgojiteljev dijaških domov Slovenije. Dvodnevno srečanje je potekalo v dobrem vzdušju. Kljub izjemno visokim, poletnim temperaturam se je 91 udeležencev dobro počutila. Strokovni predavatelj je bil g. Radovan Zupančič. Predstavil nam je zanimivo temo z naslovom »Nasilje – kako preživeti?«. Udeleženci so imeli možnost obiska proizvodnje Pivovarne Laško ali ogled Celja. Zabavni večer je potekal v gostišču Hum. Prihodnji dan smo obiskali jamo Pekel in Rimsko nekropolo, srečanje pa zaključili v športnem parku Šešče.

V letu 2008 smo aktivno sodelovali s Skupnostjo dijaških domov in Zavodom RS za šolstvo, se odzivali na aktualno problematiko v zvezi z dijaškimi domovi, predvsem standardi in normativi ter ponovno vzpostavili sodelovanje z Zvezo društev pedagoških delavcev. Zabeležili smo več stikov z mediji in posodobili seznam članov Društva.

Leto 2008 si bomo zapomnili tudi po postavitvi prve društvene internetne strani. V sodelovanju z g. Robertom Kermaunerjem smo že sredi leta 2008 postavili začetno obliko društvene internetne strani ter pridobili dovoljenje za domeno. Dokončna oblika je bila postavljena ob začetku šolskega leta 2008/2009. Kljub temu smo morali čakati na oživitev naše internetne strani vse do meseca decembra, ko smo na Arnesu končno dobili zeleno luč in stran postavili na strežnik. Lastna internetna stran Društva je bila velika pridobitev. Sedaj so lahko informacije hitreje zaokrožile. Spoznala nas je lahko širša množica uporabnikov interneta.

Po izpeljanem II. Mednarodnem kongresu dijaških domov smo se odločili, kvaliteti v prid, da prihodnji Mednarodni kongres izpeljemo čez dve leti. Spoznali smo, da bo izredno težavna naloga izpeljati tako uspešne kongrese, kot sta bila prva dva, če bomo to počeli vsako leto. Dogovorili smo se, da poskusimo z dvoletnim ciklusom.

V letu, ko kongresa nismo organizirali, smo izpeljali strokovno predavanje dr. Vesne Vuk Godina. Na zadnjem kongresu je dr. Godina predavala v plenarnem delu in požela izredno zanimanje. Tako smo se dogovorili za samostojno predavanje naše priznane strokovnjakinje in profesorice s področja antropologije, ki je potekalo v dvorani DD Tabor 6. februarja 2009. Tema predavanja »Potrošniške družbe, narcizem in vzgoja« je požela veliko zanimanja in različnih odzivov občinstva.

Leto 2009 sta Društvo zaznamovala še dva večje dogodki; posodobitev logotipa Društva in 39. Strokovno srečanje dijaških domov. Prav tako smo se odločili poiskati celotno podobo Mednarodnega kongresa. S prepoznavno celotno podobo kongresa bi dogodek sčasoma pridobil na prepoznavnosti. Na naš razpis je prispelo pet ponudb. Izbrali smo rešitev g. Gregorja Ivanušiča iz Vinice pri Črnomlju. Tako celotna podoba kot logotip Društva sta v uporabi še danes.

Spomladi 2009 smo pričeli s pripravami na III. Mednarodni kongres. Medtem, ko so priprave na kongres stekle počasi, smo se že intenzivno ukvarjali z organizacijo 39. Strokovnega srečanja vzgojiteljev dijaških domov Slovenije. Dogodek se je odvijal v prelepih Dolenjskih Toplicah, ob koncu junija kakor je že v navadi. Nekoliko nepričakovano smo beležili le 62 udeležencev Srečanja. Kljub temu je bilo vzdušje na srečanju prijetno. Strokovna tema, »Vedenje in osebna naravnost – temelj uspešne komunikacije« g. Boštjana Polutnika je bila dovolj zanimiva, da je pritegnila pozornost udeležencev. Med prijetnimi Dolenjskimi griči in dolinami ter gozdovi in cvetočimi travniki smo obiskali Bazo 20, čebelarški muzej in kmetijo Plavico, bogato z zelišči. Dan smo zaključili s prijetno večerjo in zabavnim programom. Prihodnji dan nas je čakal ogled Novega Mesta. Po ogledu mestnih znamenitosti in potovanja s splavom po reki Krki, smo srečanje zaključili v Dolenjskih Toplicah ob okusni hrani in v prijetni družbi.

Kot je navada, pa smo Srečanje pričeli s skupščino. Po dveh letih se je iztekel mandat organom društva, zato je sledila volilna skupščina Društva. Takrat sem že vedela, da s predsednikovanjem ne bom nadaljevala. Podala sem se na pot novim izzivom; bila sem izbrana za ravnateljico Dijaškega doma Bežigrad Ljubljana. Za prihodnost Društva me ni skrbelo, saj smo za novo predsednico izvolili Lilijano Gabrič Hvasti, vodjo Dijaškega doma Bled. Lili je bila že dlje časa aktivna članica Društva. Pri delu se je izkazala, zato ni bilo dvoma, da je vodenje Društva prevzela prava oseba.

V kratkem, dve letnem mandatu vodenja Društva smo izpeljali praktično vse, kar smo si zastavili. Nedokončana naloga je bila le izdelava kodeksa vzgojiteljev. Naloga se je izkazala



**Mednarodni kongres, 2010**



**Strokovno srečanje vzgojiteljev Maribor, 2007**



20  
let

za zahtevnejšo, kot smo si mislili. Izkušnje, ki sem si jih pridobila v dveh letih vodenja, so neprecenljive. Ostajajo lepi spomini na prekrasne dogodke in čudovite ljudi, s katerimi sem sodelovala. Z mnogimi sodelujem še danes kot članica nadzornega odbora Društva ter ob dogodkih, predvsem izvedbi kongresov.

Kaj naj dodam za zaključek? Društvu vzgojiteljev dijaških domov Slovenije, vsem članom, tako aktivnim kot »tihim« podpornikom, najprej iz srca voščim za prvih 20 let delovanja. Vsem skupaj čestitam za vse izpeljane projekte. Naj se zahvalim vsem, ki se že vrsto let trudite za uspešno delovanje našega stanovskega Društva. »Domcev« nas na Slovenskem ni veliko. So pa velika naša dejanja na področju domske vzgoje. Naše delo je pomembno, skupaj z delom kolegov bivše države unikatno, kar je prepogosto prezrto doma in občudovano na tujem. Zato je še posebej pomembno, da pazimo na naše Društvo, ga negujemo ter s pomočjo dosedanjih dejanj in prihodnjih dogodkov krepimo stroko.

## Društvo v obdobju med 2009 in 2013

**Lilijana Gabrič Hvasti**

vzgojiteljica, SGTŠ Radovljica - Dijaški dom Bled  
predsednica DVDDS 2009-2013

Junija 2009 smo uspešno uredili predajo med starim in novim vodstvom (predaja dokumentov, urejanje listin ter bančnih, poštinih in drugih zadev).

Na prvi (ustanovni) seji smo konstituirali izvršni in nadzorni odbor ter postavili osnovne smernice za delovanje društva in nadaljevanje aktivnosti (priprave tretjega mednarodnega kongresa, štiridesetega strokovnega srečanja vzgojiteljev dijaških domov, aktivnejše sodelovanje s SDDS in ZDPDS, priprava strokovne ekskurzije, oblikovanje etičnega kodeksa, posodobitev Pravil društva, ažuriranje evidence članov društva...). Začeli smo uporabljati novo celotno podobo društva (nov logotip), katere natečaj in izbiro je izvedlo že prejšnje vodstvo.

V marcu 2010 smo v Ljubljani izvedli tretji mednarodni kongres dijaških domov Slovenije. Na kongresu je bilo predstavljenih osemindvajset prispevkov, prisotnih pa je bilo sto dvajset udeležencev iz Slovenije, zamejstva in tujine. Kongres je bil zelo dobro sprejet, pohvale so prihajale tako s strani soorganizatorjev ZRSŠ in SDDS kot tudi od večine udeležencev in gostov iz Hrvaške, Srbije in drugod. Na temo kongresa sta bila objavljena prispevka v Delu in Šolskih razgledih.

V juniju 2010 smo v sodelovanju z ljubljanskim društvom izvedli strokovno ekskurzijo (Obisk zamejskih Slovencev, Rezija), katere se je udeležilo štiriindvajset vzgojiteljev in drugih strokovnih delavcev.



Mednarodni kongres, 2012



**Mate Vidak, Mojca Bekš, Janez Dolenc, 2. vrsta: Janko Zupan, Rudi Mohorič, Jasmina Ferk, Tina Vrčon, Olga Jazbinšek, Lili Gabrič Hvasti, Rasta Fašmon. Manjkata Nataša Erjavec in Andrej Čepin. (foto: Janko Zupan)**

Organizirali in izvedli smo že štirideseto tradicionalno strokovno srečanje vzgojiteljev dijaških domov Slovenije, ki je tokrat potekalo v sodelovanju s prekmursko-ptujsko regijo v Murski Soboti. Na srečanju je bilo štiriinpetdeset udeležencev. Izrekli smo sedem zahval našim upokojenim članom in priznanje Jasmini Ferk. Izvedli smo redno letno skupščino, se udeležili strokovnega predavanja Marjana Trdine »Sprememba: priložnost ali problem« in organizirali strokovno ekskurzijo v zamejstvo (ogled Šolskega centra in dijaškega doma v Szombathelyju, srečanje z generalnim konzulom RS Dragom Šiftarjem v Monoštru). Srečanje smo predstavili v Pomurskem dnevniku na TV IDEA-kanal 10, v lokalnem časopisu Vestnik (»Premalo znano in premalo cenjeno delo«), v časopisu Šolski razgledi (»40. strokovno srečanje vzgojiteljev dijaških domov Slovenije«).

Predsednica društva se je maja 2011 v Žalcu udeležila mednarodne znanstvene konference »Kakšno znanje hočemo? Vrtec, šola in koncepti znanja v sodobnem času«, ki jo je organizirala ZDPDS. Na konferenci se je kar nekaj strokovnih delavcev dijaških domov Slovenije predstavilo s svojimi prispevki v sekciji »IKT in poti do znanja v dijaških domovih in drugih izobraževalnih zavodih«, katere somoderatorica je bila tudi predsednica društva.

Istega leta smo skupaj z dijaškimi domovi južno-primorske regije v Izoli organizirali enainštirideseto strokovno srečanje. Udeležencev je bilo štiriinšestdeset. Na tokrat volilni skupščini smo med drugim izvolili nove člane organov društva, potrdili finančno poročilo za leto 2010 in program za 2011 ter potrdili nov statut društva. Trem upokojenim članom društva smo izrekli zahvalo. V okviru srečanja smo organizirali predavanje Franca Jurija »Za etiko večkulturnega sožitja« in strokovno ekskurzijo v zamejstvo (ogled devinske mednarodne šole, sprehod po Rilkejevi poti, ogled Kraške hiše v Repnu, ogled Dijaškega doma Srečko Kosovel v Trstu).

Oktobra smo organizirali zelo odmevno in dobro sprejeto predavanje Vide Žabot (dvainpetdeset udeležencev) ter izredno skupščino, na kateri smo sprejeli popravek Statuta. Leta 2012 smo se pridružili (kasneje sprejetemu) predlogu za nagrado RS za posebne

dosežke na področju vzgoje in izobraževanja na področju dijaških in študentskih domov dr. Olgi Dečman Dobrnjič. Dijaškemu domu Tabor smo izrekli posebno zahvalo za pomoč pri organiziranju letnih predavanj in mednarodnega kongresa ter zahvalo Dijaškemu domu Bežigrad za pomoč pri organizaciji sej izvršnega odbora društva.

V Snoviku smo organizirali dvainštirideseto strokovno srečanje skupaj z dijaškimi domovi ljubljanske regije. Tokrat je bilo šestdeset udeležencev. Izrekli smo zahvalo upokojeni članici društva in priznanje dr. Olgi Dečman Dobrnjič. Organizirali smo redno letno skupščino, predavanje Monike Zadnikar »Šola dobre države« in si med drugim ogledali tudi zavod CIRIUS v Kamniku.

Marca 2012 smo izvedli četrti mednarodni kongres dijaških domov. Prisotnih je bilo triinšestdeset udeležencev.

Predsednica se je maja 2012 na povabilo Skupnosti dijaških domov Republike Makedonije udeležila dvajsete domijade, ki je potekala v Strugi.

Po sklepu skupščine smo v juniju oblikovali skupni dopis – protestno pismo DVDDS proti varčevalnim ukrepom na področju vzgoje in izobraževanja, ki smo ga poslali Ministrstvu za izobraževanje, znanost, kulturo in šport ter časopisu Šolski razgledi (»Ne bomo potisnjeni ob rob!«). V pismu smo kritično in argumentirano izrazili svoje nestrinjanje z vladnimi ukrepi, ki lahko posledično hromijo in nižajo kvaliteto vzgojno-izobraževalnega dela naših zavodov. Oktobra 2012 smo na Ministrstvo poslali tudi naš odziv na njihov odgovor ter izrazili naše nestrinjanje z le-tem.

Istega leta je bil v časopisu Dnevnik objavljen intervju s predsednico društva o delovanju in problematiki dijaških domov (»Primaknite subvencije tudi za dijaške domove«).

Društvo je podprlo izjavo podpore proti združevanju Pedagoškega inštituta z javnimi zavodi in izrazilo deklarativno podporo raziskavi Homofobije na naši šoli.

Aprila 2013 smo organizirali predavanje Aleša Guliča »Sol lucet omnibus - Sonce na vse sije enako«. Udeležencev je bilo štiriindvajset.

Skupaj z dijaškimi domovi severno primorske regije aktivno pripravljamo že triinštirideseto strokovno srečanje dijaških domov, ki bo letos potekalo v Ajdovščini.



**Mednarodni kongres, 2010**



**40. strokovno srečanje Murska Sobota**



**Strokovno predavanje Aleša Guliča**

V pripravi je monografija delovanja društva, ki bo izšla ob letošnji dvajsetletnici obstoja društva.

Pripravljamo peti mednarodni kongres, ki bo potekal marca 2015.

Vsa leta aktivno sodelujemo z Zavodom RS za šolstvo in šport ter na rednih sejah in skupščinah Skupnosti dijaških domov Slovenije in Zveze društev pedagoških delavcev Slovenije, katere član je tudi naše društvo. Odzivamo se tudi na dejavnosti Sindikata vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture Slovenije ter opozarjamo na problematiko dijaških domov.

Društvo se trudi za prepoznavnost dijaških domov, sodeluje z mediji, skrbi za stike z javnostjo ter deluje v skladu s statutom društva: »Je prostovoljna stanovska organizacija, ki proučuje, razvija in bogati teorijo in prakso vzgojnega dela ter sodeluje pri reševanju problemov vzgojiteljev v dijaških domovih« (statut Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije, 2. člen).



# Čas, v katerem se je rodilo Društvo vzgojiteljev dijaških domov Slovenije

**Anton Skok**

Zavod Republike Slovenije za šolstvo  
svetovalec za domsko vzgojo 1992-1999

Na Zavodu RS za šolstvo, kjer sem bil zaposlen kot svetovalec za dijaške domove, smo v šolskem letu 1992/93 začeli z uvajanjem sprememb na različnih delovnih področjih. Med drugim smo želeli pomagati tudi dijaškim domovom, da bi bili pri svojem delu čim bolj učinkoviti.

Preden bom ocenil svojo vlogo pri osnovanju Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije, bom na kratko orisal tisti čas in institucije, ki so se takrat tako ali drugače ukvarjale z dijaškimi domovi.

Krovna in že uveljavljena je bila Skupnost dijaških domov Slovenije. Za strokovno delo v dijaških domovih so skrbeli na Zavodu RS za šolstvo in šolah za ravnatelje v okviru Ministrstva RS za šolstvo in šport. Znotraj področja srednjega šolstva je o vlogi vzgojiteljev, ravnateljev in svetovalnih delavcev razpravljala tudi sindikat vzgoje in izobraževanja.

Ni slučaj, da so vzgojitelji ugotovili, da tako Zavod za šolstvo, kot tudi Skupnost domov,



**Tone Skok, višji svetovalec za dijaške domove v pokoju,  
31. strokovno srečanje vzgojiteljev Čatež ob Savi, junij 2001.**

nista storila dovolj za njihovo strokovno rast. Profili strokovnih delavcev so bili različni, delo pa utečeno in vodeno v skladu z dotedanjim znanjem in ambicijami pedagoških vodij - ravnateljev.

Z ustanovitvijo oddelka za domsko vzgojo na Filozofski fakulteti v Ljubljani se je krepila pripadnost poklicu vzgojitelja. Omogočen je bil študij na takratni drugi stopnji in podiplomski študij - magisterij in doktorat. S tega oddelka in z Univerze na Reki (Hrvaška) je v dijaške domove prihajalo vedno več diplomantov, ki so po končanem študiju želeli nadaljevati s samoizobraževanjem. Študijsko in raziskovalno delo v dijaških domovih je naraslo tudi z uvedbo študijskih skupin.

Želja po utrjevanju pripadnosti področju in po strokovnem napredovanju je rodila potrebo po lastni organizaciji, ki bi te želje uresničevala. V tistem času je nastalo veliko stanovskih društev s področja vzgoje in izobraževanja (društvo slavistov, matematikov, astronomov, tudi svetovalnih delavcev). Pri nastajanju Društva svetovalnih delavcev Slovenije sem aktivno sodeloval, zato sem v celoti podprl tudi nastanek Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije, v katerega sem se po ustanovitvi tudi včlanil.

Razvoj društva je bil silovit. Po moji oceni je bila odločitev, da pred dvajsetimi leti ustanovite svoje stanovsko društvo, pravilna.

Ker sem že precej časa v pokoju, spremljam Vaše delo z malo bolj odmaknjene strani.

Veseli me uspehi, ki jih pri svojem delu dosegate. Veseli me tudi spoznanje, da posvečate pozornost tudi nam, upokojenim. Za to pozornost se vam zahvaljujem in hkrati upam, da bo naše sodelovanje uspešno tudi naprej.

*Ob jubileju vam želim še veliko delovnih uspehov!*

# Dijaški domovi skozi oko časa moje relativnosti

**dr. Olga Dečman Dobrnjič**

Zavod Republike Slovenije za šolstvo  
višja svetovalka za področje dijaških domov  
od l.2006 do danes

Nekoč sem zapisala: »Dijaški domovi so in bodo ostali kulturna stvarnost slovenskega šolskega sistema«. In v to verjamem. In ob tej misli se sprašujem, kdaj sem se prvič srečala z dijaškimi domovi. Spomin mi pravi, da je bilo to daljnega leta 1983. Kot »novopečena« učiteljica sem na osnovni šoli učila matematiko in biologijo, nadomeščala sem delavki na porodniškem dopustu. Z vrnitvijo učiteljic na delovno mesto mi je prenehalo delovno razmerje za določen čas. In potem tisti klik v možganih - kam sedaj?

Nekako verjamem, da v naših življenjih ni slučajev, da ima vse svoj namen in pomen. Tisti dan, ko sem dobila odpoved, sem šla na sprehod. V dolino, kot porečemo Trboveljčani. Srečala sem prijateljico, ki mi je povedala, da v Dijaškem domu Rudarskega šolskega centra v Hrastniku (v nadaljevanju RŠC) potrebujejo vzgojitelje. Za ta dijaški dom prej še nikoli nisem slišala, niti nisem vedela, kakšno je delo vzgojitelja v dijaškem domu. Prijavila sem se na razpis in sprejeli so me na to delovno mesto. V dijaškem domu RŠC so bivali samo fantje,



Mednarodni kongres, 2012

ki so hodili v rudarsko šolo, v sobi so bivali po trije skupaj. Imeli so organiziran zajtrk, kosilo in večerjo ter avtobus, ki jih je vozil k pouku (in nazaj) iz Hrastnika v Zagorje in Trbovlje. Večina dijakov je v dijaški dom prišla iz okolja bivših republik Jugoslavije.

Ko sem prvi dan prišla v službo, nisem imela pojma, kaj naj počnem. V šoli je bilo vse določeno: ta in ta ura, ta in ta razred, ta in ta snov, ti in ti cilji. V dijaškem domu pa je bilo tista leta drugače. Direktor RŠC mi je ob sprejemu na delovno mesto vzgojiteljice razkazal dijaški dom in mi povedal moj delovni ritem: delo na 8 ur, v dopoldanskem času od 6.00 do 14.00, v popoldanskem času od 14.00 do 22.00, nočna izmena od 22.00 do 6.00 ter med vikendi in prazniki celodnevno dežurstvo: od 6.00 do 22.00. Omenil je celo vsakodnevne učne ure glede na Pravila hišnega reda, dodatno učno pomoč dijakom, interesne dejavnosti, dežurstvo v jedilnici in skrb za nočni mir. Poleg teh navodil za moje delo mi je dal še nasvet, da naj se znajdem. Poudaril je, da vzgojno delo v dijaškem domu ni nekaj, o čemer bi mi prvi dan naredil predavanje, naj vzgajam po svoji vesti in podobi, v skladu s situacijami, ki se mi bodo dogajale.

Ko sem mu, glede na 8-urni delavnik, omenila standarde in normative, ki veljajo na področju šolstva, se je le nasmehnil. Dodeljena mi je bila lepa, velika, mično urejena pisarna, ki je imela tudi lasten telefon, WC in kopalnico. Pravo razkošje za tisti čas. Sicer mi je malo nerodno povedati, vendar spomnim se, da smo s kolegicami, s katerimi smo istočasno začenjale svoje vzgojno poslanstvo, nekaj dni sedele v pisarni, klepetale in pletle puloverje, da bi preganjale dolgčas, vsake toliko časa pa je prišel v pisarno kakšen dijak malo poklepetat. Na hitro smo se ga rešile. Edina naloga, ki nam je prišla prav na misel, je bilo dežurstvo v jedilnici v času obrokov. Nihče nam ni določeno povedal, kakšno je naše delo. Po dobrem tednu dni smo v popolnosti in z vsemi čari nepredvidljivosti vzgojnega dela spoznale veličino pedagoškega poslanstva v dijaškem domu. Okoli 50 opitih fantov višjih letnikov je priredilo nenapovedano večerno in nočno »žurko« v čast krsta novih dijakov, fazanov. Dogodek je bil enkratno, neponovljivo doživetje, mladim vzgojiteljicam

strah in nemoč vzbujajoč, ki ga ne bi niti v najhujšem navalu jeze in zamere privoščila nobenemu mlademu vzgojitelju. Takrat sem si dejala: »Če sem preživela ta pedagoški krst, bom še dolg živela!« Takratni direktor je po preživetem krstu nas treh vzgojiteljic v dijaški dom za nekaj časa poslal dodatno pomoč izkušenih moških mačotov, rudarskih inštruktorjev, katerim se je že od daleč videlo, da so rudarji z dušo in telesom. Dijaki skoraj iz sob niso upali priti, ko so izvedeli za njihovo prisotnost. Po hodniku so hodili šepetaje, v jedilnici je bila tišina.



**37. strokovno srečanje vzgojiteljev, Maribor, 2007**

Po štirinajstih dnevih prilagajanja dijakov novemu okolju in urejanju formalnosti sem doživela nov pedagoški šok. Izvajanje učnih ur. V veliki učilnici, kjer so se izvajale učne ure, je bilo prisotnih preko šestdeset dijakov. Težko je bilo vzdrževati disciplino, kaj šele nuditi učno pomoč posameznim dijakom. Tudi starostni razpon dijakov je bil velik: nekaj je bilo starih komaj 14, nekaj pa 23 let (toliko kot takrat jaz).

Hišni red je bil za vse dijake isti: jutranje bujenje najkasneje ob sedmih, zajtrk, postiljanje postelj in pospravljanje sob, vsakodnevni pregled sob, obvezne učne ure, ob desetih zvečer smo vzgojitelji po sobah ugasnili luči in televizor (ki je bil v učilnici en sam), dijaki pa so morali na nočni počitek. Logično je, da je bilo zaradi »železnega režima istosti sistema« kar precej vedenjskih odklonov (danes se čudim, da jih ni bilo več). Nagnati 23 letnega dijaka konec junija s kurami spat, je bila, z mojega pogleda danes, ko sem že stara pedagoška mačka, prava neumnost in izziv konfliktov. Vendar takrat, pred 30-timi leti se je to delalo tako. In nihče ni dvomil v ta prav.

Po dveh letih dela na delovnem mestu vzgojiteljice sem postala ravnateljica. Mnenje političnega okolja (beri moškega) je sicer bilo, da ženska, še posebej blondinka, stara 25 let, ne more biti ravnateljica dijaškega doma, ki vzgaja bodoče rudarje. Nekateri so menili, da to še nikoli ni bilo in da tako ne more biti. Po polletnih diskusijah in treh ponovljenih razpisih, z veliko podpore delavskega sveta RŠC (rudarjev), sem postala najmlajša ravnateljica Doma učencev RŠC in tudi edina ženska, ki je vodila ta dom. Kmalu za tem sem bila vabljen na Zavod Republike Slovenije za šolstvo na temeljit pogovor z gospodom Momčilom Jankovičem, takratnim svetovalcem za dijaške domove. Tudi v njemu se je porajal dvom, zdela sem se mu premlada za to funkcijo. Vendar, zaupal mi je in njegovo zaupanje sem upravičila.

Spomnim se zanimive zgodbe mojega mladega ravnateljavanja. V popravilo smo odpeljali domski televizor. Popravilo je bilo kar drago, vendar sem mojstru rekla, da naj televizor popravijo. Mojster me je prepričeval, da bi bilo bolje, če bi kupili novega. Vztrajala sem pri svoji odločitvi, zato mi je mojster dejal: »Veš kaj, punčka, ti meni kar tvojega ravnatelja pošlji, da bo o tem odločil!«

Po letih mojega sprehajanja skozi čas, ko sem spoznala še veliko drugih dijaških domov ter precej drugačnih služb, lahkega srca trdim, da je bilo delu v Dijaškemu domu RŠC nadporečno naporno in stresno z vidika dolžine delovnega časa in prav tako populacije, ki nam je bila zaupana v varstvo in vzgojo. Hkrati pa je bilo lepo in zanimivo in je svojstveno oblikovalo moj pedagoški etos in eros. In odnos do dela, kjer ne obstajajo besede: »To se pa ne da!« Zame je bilo pri pedagoškem delu v domu pomembno, da sem imela veliko avtonomije, ki mi je omogočala osebno (profesionalno) svobodo in kreativnost pri delu. Naučila sem se, da je vsak dijak in vsak zaposleni svet zase, ki ga je treba spoznati in spoštovati. Ugotovila sem, da dobro vzgajam lahko le, če z dijaki vzpostavim dober odnos, da ne rušim njihove integritete in da velja le tisto, kar delam s srcem, zaupanjem, spoštovanjem ter poštenostjo do sebe in drugih. Kadar sem pri svojem pedagoškem delu izgubila kompas odločitve, sem se vedno vprašala, kaj bi storila, če bi bil to moj otrok in kaj bi kot starš pričakovala od vzgojiteljev in ravnateljice. Ko sem dodala še dejstvo o profesionalnem odnosu, sem lažje našla pravo pot odločitve.

Prav tako je bilo z mojim vodenjem dijaškega doma. Tudi vzgojitelji in ostali zaposleni so imeli veliko avtonomije in svobode pri delu. Postali smo uspešen, deloven, inovativen, v širšem okolju prepoznan in spoštovan kolektiv.

V mojem spominu in srcu je še veliko tega, kar bi lahko zapisala o dijaških domovih in o mojemu potovanju po tem delu življenja. Zdaj sem višja svetovalka na Zavodu Republike Slovenije za šolstvo. Kot edina svetovalka za dijaške domove se na trenutke utapljam v preveliki količini različnega dela, ki, žal, ni vezano samo na področje dijaških domov. Vendar, človek, ki je povrh vsega še Blondinka, ki jo je oblikovalo kleno trboveljsko okolje, se vsemu prilagodi. Počasi se navajam na delo v javni upravi in iščem kotičke možnosti mojega izražanja. Energijo črpam iz tega, kar se mi zdi najpomebnejše: dobre sodelavke in sodelavci, na katere lahko vedno računam. Nenadomestljivi pri tem pa so »moji dijaški domovi«.

Življenje v dijaških domovih se dogaja in gre svojo pot. In jaz sem na tej poti že dolgo. Dijaški domovi so oblikovali moj profesionalni in osebni značaj. Okolje Zavoda RS za šolstvo me dograjuje, klesti, medi, mi ponuja nova znanja in spoznanja. Kaj bo okolje sprememb prineslo, ne vem. Prepričana pa sem, da kakrkoli bo, bomo skupaj zmogli.

## Biti član Slovenskega društva vzgojiteljev dijaških domov – JA!

**Vanda Verdnik Bosnić**

vzgojiteljica, *Dijaški dom Drava Maribor*

Že dolgaaa leta sem članica društva, tako dolgo, da sem že marsikaj pozabila, ostali pa so mi prijetni vtisi in občutek, da je bilo in je vredno. Stanovska pripadnost mi je vedno dajala dober občutek, imela sem možnost spoznavanja drugih vzgojiteljev, izmenjave mnenj, lahko sem soustvarjala delovanje društva (kot članica in nekaj časa v izvršnem odboru), na strokovnih srečanjih sem na predavanjih dobivala nova znanja, poglede in vzpodbude, spoznavala druge kraje Slovenije in kulturo bivanja v njih, imela sem možnost soorganizacije srečanj (mariborska regija), zadnja leta pa je bila dodana vrednost našemu delovanju z Mednarodnimi kongresi dijaških domov, na katerih sem bila prisotna kot udeleženka, dvakrat pa aktivna s prispevkom.

Najbolj so mi ostala v spominu naša tradicionalna strokovna srečanja v mesecu juniju. Bilo je lepo, ustvarjalno, vzpodbujajoče in sproščujoče po večkrat precej napornih šolskih letih. Zato hvala vsem dosedanjim predsednikom društva in drugim aktivnim članom. In že se veselim letošnjega srečanja.



27. strokovno srečanje vzgojiteljev, Maribor, 2007

# Srečanje vzgojiteljev, priložnost za spoznavanje lokalnih znamenitosti

**Janko Zupan**

SGTŠ Radovljica - Dijaški dom Bled

Vsakoletno druženje vzgojiteljev ob koncu šolskega leta je že dolgoletno in tradicionalno. Na ta način se bolje spoznamo, izmenjamo svoje izkušnje, ideje, predvsem pa se družimo in ob strokovnem srečanju spoznavamo lokalne znamenitosti. To mi še posebej ugaja, saj nam Slovenija in naše zamejstvo nudita zelo velik vir lokalnih »dobrot«.

Ko smo, sicer že pred nekaj leti, pripravljali srečanje vzgojiteljev mi Gorenjci, smo bili soočeni s kar nekaj težavami. Prvič je bil to izbor kraja, saj jih je kar nekaj, ki bi lahko gostili takšno srečanje.

Prvi problem nastopi že, ko želimo rezervirati hotel, sobe in vse dodatne prostore, ki jih takšno srečanje potrebuje. Ker sem bil sam del ekipe, ki je srečanje pripravljala, se najbolj spomnim, da smo bili primorani že zelo zgodaj – v januarju, rezervirati določeno lokacijo v Bohinju in na Bledu. Ker so to turistično atraktivni kraji, smo termine hitro rezervirali in si s tem pridobili čas za preostalo delo, kot je: izbira predavatelja, izbira lokalnega spominka, ogled znamenitosti kraja, kulturnih in turističnih posebnosti, srečelov, glasbeni gostje...



35. strokovno srečanje vzgojiteljev, Bohinj, 2005



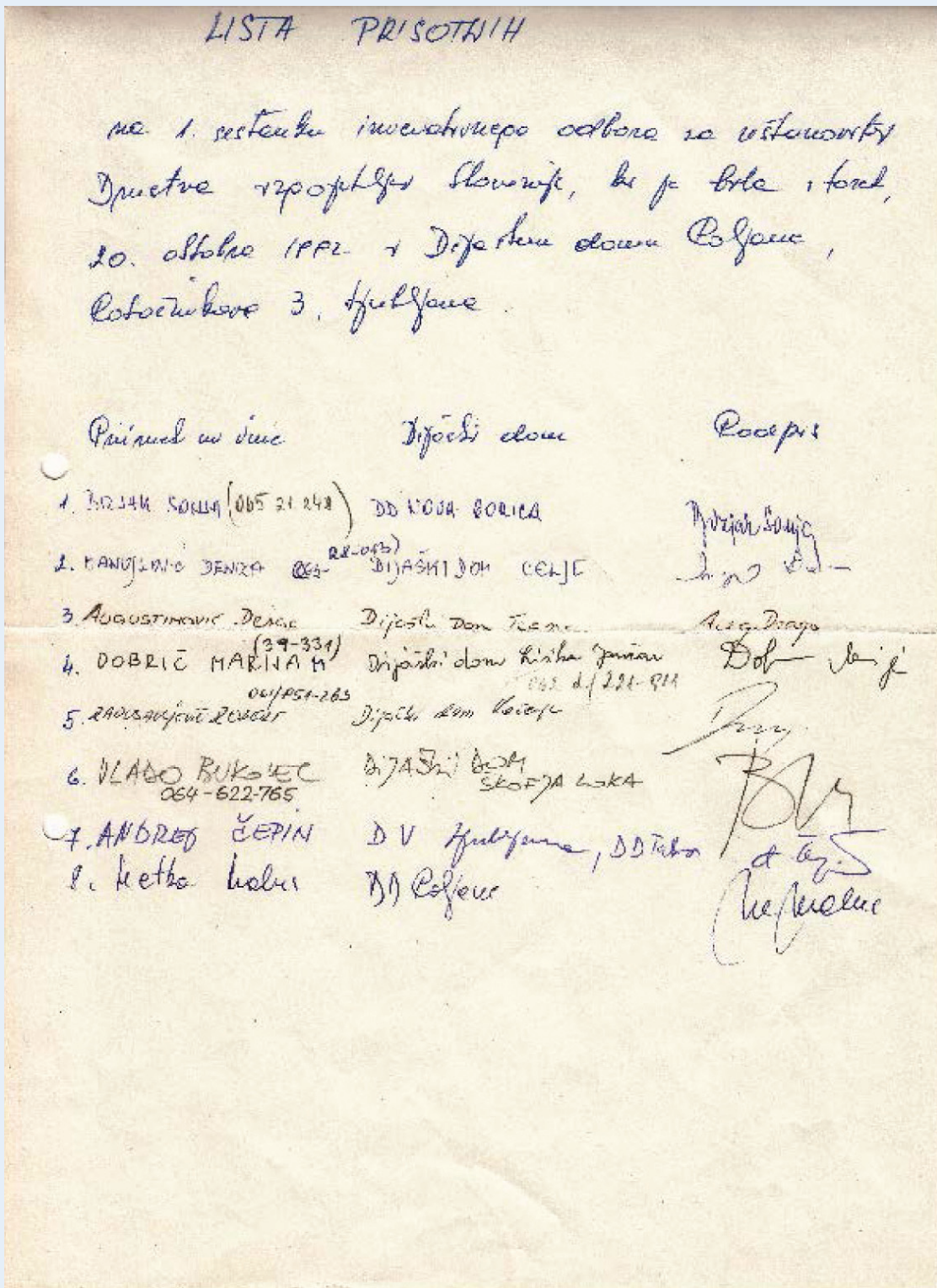
Stalni del pripravljalne ekipe smo predstavniki društva vzgojiteljev, pridružijo pa se nam predstavniki dijaških domov, ki bodo gostili prihajajoče srečanje. Naloge je potrebno razdeliti med več domov, saj v nasprotnem primeru nastanejo težave in pride preveč organizacijskih in finančnih težav na en dijaški dom. Ko te stvari dorečemo, nas »lokalni vzgojitelji« in vodstvo domov usmerjajo k lokalnim znamenitostim. Vse to nam služi za večjo prepoznavnost, za boljše poznavanje Slovenije, ki je na področju kulinarike, turizma, etnografije, geografije... še posebno živahno. Vse te reči nam ob koncu šolskega leta pridejo zelo prav in delujejo sproščujoče. Škoda se mi zdi, da število prijavljenih vzgojiteljev na srečanjih upada, zato se mi zdi potrebno, da se vsak vzgojitelj odloči in tistih nekaj ur strokovnega in družabnega dela ob koncu šolskega leta nameni kolegum, sodelavcem iz drugih domov, saj na ta način postajamo širši, močnejši in na stvari okoli nas gledamo z drugačnimi očmi.

Čas, v katerem živimo, nam sicer ni preveč naklonjen, a kriza nam ne sme vzeti poguma in zato potrebujemo pozitivne energije in moči, da te stvari prebrodimo. Na srečanjih vzgojiteljev je te energije kar precej, zato upam in želim, da se dobro utečene stvari ohranijo, da nam bo vsem boljše in lepše. Upam, da so to želje mnogih...



## II. Dokumenti iz časa ustanavljanja društva

Lista prisotnih na 1. sestanku iniciativnega odbora za ustanovitev Društva vzgojiteljev Slovenije, ki je bila v torek, 20. oktobra 1992 v Dijaškem domu Poljane, Ljubljana



Zapisnik ustanovne skupščine Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije, ki je bila 15.1.1993 v Dijaškem domu Tabor v Ljubljani

Z A P I S N I K

ustanovne skupščine Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije, ki je bila 15.1.1993 v Dijaškem domu Tabor v Ljubljani

Prisotni: 76 pedagoških delavcev iz dijaških domov in 6 gostov  
(preznančna lista je sestavni del originalnega zapisnika in je shranjena v arhivu)

Opravičeno odsotni: od vabljenih gostov so se zaradi delovnih obveznosti opravičili g. minister dr. Slavko Gaber, g.dr.Ivan Škoflek in g. dr. Majda Pšunder, zaradi smrti v družini pa še g. Ivan Atelšek, predsednik Skupnosti dijaških domov Slovenije. Opravičil se je še g. Joža Prelog.

Za uvod v skupščino je študentka 4. letnika Akademije za glasbo Urška Pompe zaigrala 1. skladnik Beethovnova Sonate za klavir, opus 109 v E-duru.

Predstavnica Iniciativnega odbora za ustanovitev Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije g. Metka Malus je pozdravila vse navzoče in otvorila skupščino. Predlagala je dnevni red skupščine in ga dala v razpravo in sprejem. Ker ni bilo nikakršnih pripomb, je bil sprejet dnevni red:

1. Sprejem poslovnika o delu skupščine.
2. Izvolitev organov skupščine:
  - predsednika skupščine in dveh članov predsedstva,
  - tričlanske verifikacijske komisije in volilne komisije,
  - zapisnikarja,
  - dveh overovalcev.
3. Pozdravni govor gospoda Boštjana Žgonca, predstavnika Ministrstva za šolstvo in šport in gospoda prof. dr. Vinke Skalarja, dekana Pedagoške fakultete v Ljubljani.
4. Poročilo verifikacijske komisije.
5. Sprejem Pravil Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije.
6. Sprejem delovnih nameritev Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije.
7. Volitve organov društva: - predsednika,
  - nadzornega odbora,
  - častnega razodišča,
  - komisije za volitve in imenovanja ter priznanja.

8. Sprejem finančnega plana.
9. Razprava.
10. Poročilo volilne komisije.
11. Razno.

Ad 1/ Na poslovnik o delu skupščine, ki je bil vsem dijaškim domovom poslan že vnaprej, ni bilo pripomb, tako da je bil sprejet brez razprave.

Ad 2/ V organe skupščine so bili izvoljeni:

- predsednik: Jelena Ukar,
- člana: 1. Tatjana Blažej,  
2. Drago Pintarič,
- verifikacijska in volilna komisija: 1. Lado Bukovec,  
2. Marjan Čuješ,  
3. Joško Krznar,
- zapisnikar: Nada Bole,
- overovatelja: 1. Kira Jansčkovič,  
2. Vinko Ranne.

Ad 3/ V imenu Ministrstva za šolstvo in šport je pozdravil skupščino g. Boštjan Zgonc, nato pa je navzoče nagovoril še g. dr. Vinko Skalar, dekan Pedagoške fakultete v Ljubljani.

Ad 4/ Verifikacijska komisija je ugotovila, da je navzočih 76 pedagoških delavcev iz dijaških domov.

Ad 5/ 1. s k l e p :

Navzoči potrdijo, da se strinjajo z ustanovitvijo Društva.

2. s k l e p :

Pravila Društva so bila sprejeta brez razprave, saj so bili vzgojiteljski zbori z njimi seznanjeni v predhodni razpravi in preko zapisnika iniciativnega odbora za ustanovitev Društva.

3. s k l e p :

Pooblasti se predsednik in IO Društva, da vnesejo morebitne dodatne točke, ki bi bile potrebne za registracijo Društva.

Ad 6/ 4. s k l o p :

Delovne usmeritve so bile sprejete brez pripomb.

Ad 7/ 6. Bizjak Sonja je obrazložila postopek evidentiranja in način volitev. Kandidatna lista je bila zaprta, volitve so bile tajne.

Za organe Društva so bili evidentirani:

- predsednik: Metka Kalus (ljubljska regija),
- nadzorni odbor: ①. Augustinović Drago (mariborsko-pojavska regija),  
2. Štefanič Tea (primorska regija),  
3. Barič Slavko (ljubljska regija),
- častno rezsodišče: 1. Čanžek Milena (celjska regija),  
2. Pavlič Tanja (primorska regija),  
③. Ukmur Jelena (ljubljska regija),
- komisija za volitve, imenovanja ter priznanja:  
1. Sodnik Ivka (gorenjska regija),  
2. Vučanovič Mira (dolenjska regija),  
⑤. Holec Nada (ljubljska regija).

V skladu s pravili delovanja Društva sestavlja izvršni odbor Društva predsedniki aktivov oz. društev posameznih regij.

Ad 8/ 6. Marija Božič je predstavila finančni plan (glej prilogo).

V razpravi o predlaganem finančnem planu je bilo podano mnenje, da članarina 100 SIT letno ne more zadostiti.

9. s k l e p :

Finančni plan je bil sprejet s popravkom, da znaša članarina 200 SIT. Dokončna višina članarine se bo izoblikovala tekrat, ko bo pripravljen točen plan dela in z njim povezani stroški.

Ad 9/ Prisotne je pozdravil tudi g. Tone Škok, pedagoški svetovalec z Zavoda RS za šolstvo. Ob tej priliki je navedel nekaj aktualnih podatkov:

- v letošnjem šolskem letu je v domovih kar 49 vzgojnih skupin manj kot lani, nekateri domovi so na pol prazni,
- izrekel je javno pohvalo Bišeškemu domu Ptuj, kjer so že poznajo sadovi prizadevnega in kvalitetnega dela, saj se je

- število učencev s 40 povzpelo na 92,
- v domovih je letos 150 učencev s prilagojenim programom, 10.000 dijakov in 1.500 študentov, ki tudi potrebujejo določeno pomoč, urejen in usklajen režim bivanja v domu, o čemer se že dogovarja s komisijo za sprejem študentov,
  - v zvezi s Pravilnikom o napredovanju je pozval aktivne posameznik regij, naj komisiji pri Skupnosti dijaških domov Slovenije posredujejo probleme in dileme, s katerimi se sredujejo pri vrednotenju vzgojnega dela v dijaških domovih,
  - vzgojitelje je pozval, da sodelujejo v reviji Iskanje s prispevki iz vzgojne prakse.

Oglasila se je tudi vzgojiteljica iz Dijaškega doma Lizike Jančar iz Maribora in izrazila pričakovanje, da bo ustanovitev Društva prispevala k večji stanovski pripadnosti, ki se jo dosedaj pogrešali.

Ad 10/ Poročilo volilne komisije:

- za članske organov Društva je bilo oddanih 74 glasovnic, od tega sta bili dve nepravilno izpolnjeni 2.  
Vsi organi Društva so bili izvoljeni z 72 glasovi.
- za predsednika Društva je bilo oddanih 74 glasovnic, od tega je bilo nepravilno izpolnjenih 5.  
Predsednica Društva je bila izvoljena z 69 glasovi.

Ad 11/ Ravnateljica Dijaškega doma Ptuj g. Danica Starkl je predstavila načrt za projekt o liku vzgojitelja, ki ga bodo realizirali skupaj z Zavodom RS za šolstvo in šport. Pozvala je vzgojitelje k aktivnemu sodelovanju pri projektu.

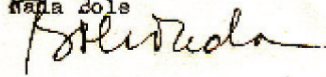
Ravnatelj Dijaškega doma Koper g. Darko Butinar je prisotne seznanil

- s potekom akcije opremljanja domov z računalniki, ki jo vodi komisija pri predsedstvu Skupnosti dijaških domov Slovenije,
  - s spremljenim konceptom Comiade
- ter

- s pobudo za spremembo oz. aktualizacijo vprašalne pole za sprejem dijakov v dom, ki jo je naslovil na Ministratvo za šolstvo in šport.

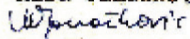
Zapisnikar:

Maja Dolc

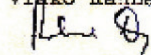


Overovatelj/a:

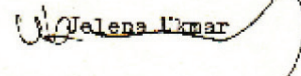
Mira Janažkovič



Visko Rahne



Predsednica skupščine:



Lista prisotnosti na ustanovni skupščini društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije –  
15.1.1993 v Ljubljani

LISTA PRISOTNIH NA USTANOVNI SKUPŠČINI DRUŠTVA VZGOJITELJEV DIJAŠKIH  
DOMOV SLOVENIJE - 15.1.1993 v Ljubljani

	Preimek in ime	Zavod	Podpis
1.	SKOK ANTON	ZRSŠŠ	<i>[Signature]</i>
2.	Štalar Vinko	Peč	<i>[Signature]</i>
3.	Bošjan Zoran	MŠŠ	<i>[Signature]</i>
4.	Avanji Ksenja	MŠŠ	<i>[Signature]</i>
5.	Koučar Jožica	ZRSŠŠ	<i>[Signature]</i>
6.	Štefanič Teo	GŠC Postojna	<i>[Signature]</i>
7.	Zalar Ladislav	GŠC Postojna	<i>[Signature]</i>
8.	Penko Marijana	GŠC Postojna	<i>[Signature]</i>
9.	Reber Marijan	GŠC Postojna	<i>[Signature]</i>
10.	ŠPAC JORANO	JEVI MAXIBOK	<i>[Signature]</i>
11.	ŠARMAN JURIJ	DIJAŠKI DOM PTUJ	<i>[Signature]</i>
12.	AUGUSTINOVIC DRAGO	DIJAŠKI DOM TEZNO	<i>[Signature]</i>
13.	PROSENIJAK SAŠKA	DIJAŠKI DOM PUS	<i>[Signature]</i>
14.	ŽUKOVIC FRANC	-II- TEZNO	<i>[Signature]</i>
15.	ČIMEAR MIRO	-I- KRANJ	<i>[Signature]</i>
16.	SODNIK IZBA	-II- LAGAN	<i>[Signature]</i>
17.	Rahne Vinko	DDV	<i>[Signature]</i>
18.	JELASKA MARIN	DD-VIČ	<i>[Signature]</i>
19.	JELERČIČ ROMAN	SPŠ-MUZ	<i>[Signature]</i>
20.	KRENAR Jaska	SPŠ	<i>[Signature]</i>
21.	ČARL NIHA	SPŠ	<i>[Signature]</i>
22.	ŠKROPIN MARIJO	SPŠ	<i>[Signature]</i>
23.	FIJAVŽ DABRO	DIJAŠKI DOM MURSKA SOBOTA	<i>[Signature]</i>

24.	Tome UTEK	SPŠ	Šuštar
25.	ESTER JAN	Škola u Biogradu	Janković
26.	YASNA VAMBIĆ	DD B	Šuštar
27.	Paola HRSIĆ	DD B	P. MARIĆ
28.	BOLE NADA	DD Pogače	Šuštar
29.	JELENA UKMATIĆ	DiC	Šuštar
30.	BRANO PINTARIĆ	DIPLOMA ZA TRAJANJE	Šuštar
31.	Tajana Blakčić & don Koračević		Šuštar
32.	Hana VETIĆ	MŠŠ	Šuštar
33.	Đorđe SPOJIL	DD Pstruž	Šuštar
34.	ANDREJ ČEPIN	DD Tabor, dj.	Šuštar
35.			Šuštar
36.			
37.			
38.			
39.			



LISTA PRISOTNIH NA USKPOVNI SKUPŠČINI DRUŠTVA VZGOJITELJEV DIJAŠKIH  
DOMOV SLOVENIJE - 15.1.1993 v Ljubljani

Priimek in ime	Zevod	Počpis
1. ZEBICA FRIDA	DSS, Ljubeč jama	<i>[Signature]</i>
2. STRUC NARVA	DSS, Ljubeč jama	<i>[Signature]</i>
3. VOROVNIK KINKA	Dijaški dom L. Jankovičevih L. botan-f	
4. LJVART IVANKA	Dijaški dom P. Pavličevih, P. botan-f	
5. DOBRIČ MARINA	Dijaški dom L. Jankovičevih, L. botan-f	<i>[Signature]</i>
6. BIZJAK SONJA	Dijaški dom M. Pavličevih - P. botan-f	
7.		
8.		
9.		
10.		
11.		
12.		
13.		
14.		
15.		
16.		
17.		
18.		
19.		
20.		
21.		

LISTA PRISOTNIH NA USTANOVNI SKUPŠČINI DRUŠTVA VEGOJITELCEV DIJAŠKIH  
DOMOV SLOVENIJE - 15.1.1993 v Ljubljani

Primek in ime	Zavod	Podpis
1. HRIBAR JOŽE	DDB Lj	Jurka
2. FINKLER JOŽE	DDT	Štefan
3. ČAVNIK ROJAN	DDT	Štefan
4. MIKOLIČ VADO	DDT Lj	Štefan
5. GRAHUT DARJAN	DD Nam	V. Grahut
6. KOPAR MARIJA	SKS N14	Marija
7. ČUTEŠ MARTA	DD Steklovska Zok	Štefan
8. Janča Petra	Dolo	Janča
9. Janez Volčičar	D. Janez Boska	Janez Volčičar
10. IRAN SAJČIČ	D. Janez Boska	Maria Sajčič
11. LUCIJA ŠIJA	DA ŠKOFJA LOKA	Lucija Šija
12. RANA HAJDA	DD ŠKOFJA LOKA	Rana Hajda
13. MARIJA PRIZNANEC	-10-	Marija Priznanec
14. LANO BUKOVEC	NI ŠKOFJA LOKA	Lano Bukovec
15. ALENKA KOBOLT	PEDAGOSKA PAK.	Alenka Kobolt
16. LIETKA MALUS	DD Celje Hf.	Lietka Malus
17. Ksenija Petkovič	DD Ivana Cankarja	Ksenija Petkovič
18. PAVLIN VUKADINKA	DD IVAN CANKAR	Pavlin Vukadinka
19. BUTINAR DARKO	DD Koper	Darko Butinar
20. HORVAT JOŽE	DD PORTOROŽ	Horvat Jože
21. ČISTINA VILI	DD. Koper	Čistina Vili

LISTA PRISOTNIE NA USTANOVNI SKUPŠČINI DRUŠTVA VZGOJITELJEV DIJAŠKIH  
DOMOV SLOVENIJE - 19.1.1993 v Ljubljani

Priimek in ime	Zavod	Počpis
1. <u>ČRGIČ ZORAN</u>	DDIC	Zoran Čr
2. <u>JAVLA LANEVEC</u>	DD Poljane	Jap Lanevec
3. <u>TRIBAR &amp; UKRANT &amp; SLIČKOVŠ</u>	DD Poljane	Ukrant
4. <u>Mitina Jančičovič</u>	-k-	Mitina Jančičovič
5. <u>Zadončević Robert</u>	SVŠ DD Kacivje	Robert
6. <u>ARLO KARMEAN</u>	-k-	Arlo
7. <u>BOLTAR VESNA</u>	Dij. dom - Grosuplje	Boltar Vesna
8. <u>ROŽIČ BRONICA</u>	DD Krško	Rožič B.
9. <u>Tugonjič Alida</u>	Zem. inštit. Semmer	Alida Tugonjič
10. <u>Kofjčič Dušan</u>	DD Šiška-lj.	Dušan Kofjčič
11. <u>Obelax Slavica</u>	DD Šiška-lj.	Slavica Obelax
12. <u>Malik Zvezd</u>	DD Šiška-lj.	Zvezd Malik
13. <u>HUKENAUER ZVONE</u>	DD ŽŠŠ Maribor	Zvone
14. <u>JAKOPINA JOŽEF</u>	DD SERŠ MARIBOR	Jožef Jakopina
15. <u>JOŽICA JERLIN</u>	DD N. Gorica	Jožica Jerlin
16. <u>JOŽICA SABEC</u>	-k-	Jožica Sabec
17. <u>EVA KODRIČ</u>	-k-	Eva Kodrič
18. <u>KSENIJA DEŠIČ</u>	-k-	Ksenija Dešič
19. <u>ŠLICEK PRINCIC</u>	-k-	Šlček Princic
20. <u>DENIZA MANDIČVIČ</u>	Dij. dom CELJE	Deniza Mandičvič
21. <u>MILENA ČANČEV</u>	-k-	Milena Čančev

Zapisnik 1. seje izvršilnega odbora Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije, ki je bila 9.3.1993 v Dijaškem domu Poljane v Ljubljani

DRUŠTVO VZGOJITELJEV  
DIJAŠKIH DOMOV SLOVENIJE  
Potočnikova 3, Ljubljana

Datum : 9.3.1993

Z A P I S N I K

1. seje Izvršilnega odbora Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije, ki je bila dne 9.3.1993 v Dijaškem domu Poljane v Ljubljani.

Seja se je pričela ob 10.uri.

Prisotni : Metka Malus, Andrej Čepin, Deniza Manojlovič,  
Sonja Bizjak, Marija Dobrič in Karmen Arko,  
Vlado Bukovec.

Predsednica Metka Malus je pozdravila vse prisotne in predlagala dnevni red seje, ki je bil soglasno sprejet.

Dnevni red :

1. Konstituiranje - izvolitev namestnika predsednice in tajnika,
2. Pregled zapisnika ustanovne skupščine Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije,
3. Podpisovanje pristopnih izjav,
4. Oblikovanje operativnega načrta dela,
5. Razno.

Ad 1.

Za namestnico predsednice Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije je bila izvoljena ga. Marija Dobrič iz Mariborsko-pomurske regije.

Za tajnico Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije je bila izvoljena Karmen Arko iz Dolenjske regije.

Ad 2.

Zapisnik ustanovne skupščine Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije je bil sprejet brez pripomb.

Ad 3.

- V Celjski regiji se prijave še zbirajo in se ne ve, koliko vzgojiteljev se je že včlanilo v društvo.

- V Ljubljanski regiji prijav niso oddali še vzgojitelji iz dijaškega doma v Tacnu in Bežigradu, sicer pa je zbranih 66 pristopnih izjav.

- Iz Dolenjske regije je prispelo 22 pristopnih izjav, kar pomeni, da so se v društvo včlanili vsi vzgojitelji in ravnatelji dolenjskih dijaških domov.

- Iz Mariborskepomurske regije je do sedaj zbranih 38 pristopnih izjav.

- Iz Primorske regije je prispelo do 9.3.1993 31 pristopnih izjav.

- Iz Gorenjske regije je zbranih 7 pristopnih izjav in pristopne izjave vzgojiteljev iz kranjskega dijaškega doma.

V Društvo vzgojiteljev dijaških domov Slovenije sta se včlanila tudi g. Jože Prelog in g. Anton Skok, oba zaposlena na Zavodu RS za šolstvo in šport.

Ad 4.

Zaradi pomanjkanja časa se sprejme sklep, da se oblikovanje operativnega načrta dela društva prestavi na naslednjo sejo. Metka Malus in Karmen Arko skupaj pripravita osnutek operativnega načrta dela društva, ki se ga pošlje ostalim članom izvršilnega odbora. Do določenega datuma naj člani osnutek pregledajo, zabeležiijo pripombe in dodajo svoje predloge, ki jih bosta Malusova in Arkova uskladili. Na naslednji seji se

bo tako pripravljen osnutek še detajlnaje dodalalo.

Ad 3.

- Letos bo Društvo vzgojiteljev dijaških domov Slovenije prevzelo organizacijo Srečanja vzgojiteljev dijaških domov Slovenije. Srečanje bo od 21.6.do 22.6.1993 v Mariborskopomurski regiji. Radi bi pripravili srečanje, ki bi nudilo vzgojiteljem po napornem šolskem letu obilo sprostitve in razvedrila, ob temu pa ne bi zanemarili stroke. Za pripravo programa je časa še dovolj, vsakdo ki ima ideje, kako organizirati srečanje, je s svojimi predlogi dobrodošel. Sicer pričakujemo največ aktivnosti okoli organizacije od aktiv Mariborskopomurske regije.

- Na žiro račun društva že prihaja akontacija članarine. Izvršilni odbor društva je sprejel naslednji sklep za plačevanje članarine :

Dijaškim domovom se pošlje račun za plačilo akontacije članarine za vzgojitelja, ki so člani društva. Kako bodo v dijaškem domu uredili plačevanje članarine je odvisno od dogovora v sarem dijaškem domu. Možnosti so različne. Nekateri domovi bodo plačali članarino svojim vzgojiteljem, drugje bodo članarino odtegnili vzgojiteljem od osebnih dohodkov in poravnali račun. Za Mariborskopomurko in Celjsko regijo se pošlje račun predsednicam aktiva vzgojiteljev, ki bodo poskrbele, da bo račun v zakonitem roku poravnal. V Novo Gorico se računov ne pošilja, ker bo za pravočasno plačilo članarine poskrbel računovodja.

- Društvo vzgojiteljev dijaških domov Slovenije je popolnoma samostojno in ni pod okriljem Skupnosti dijaških domov Slovenije. Vendar pa homo s Skupnostjo dijaških domov Slovenije tesno sodelovali, zato smo ob razmišljanjih, kdaj vabiti na naše seje sprejeli naslednji sklep :

Vabilo za udeležbo na naših sejah se redno pošilja predsedniku Skupnosti dijaških domov Slovenije, glede na obravnavano tematiko pa tudi ostalim.

Zapisek s sej se dostavi vsem dijaškim domovom, da bodo vsi naši člani na običajen način informirani o delu društva.

Zapisek s sej se pošlje še predsedniku Skupnosti dijaških domov Slovenije in vsem članom društva, ki niso zaposleni v dijaških domovih.

- V skladu s pravilnikom društva bomo dali v izdelavo dve žiga. Odločili smo se, da bo društvo imelo svoj simbol in sprejeli naslednji sklep :

Pozivamo vse člane društva, ki imajo ideje ter kakšne umetniške žilice, da s svojimi prispevki pomagajo pri oblikovanju logotipa ( simbola ) društva. Svoje predloge ( skice ) naj pošljejo na sedež društva najkasneje do 15.4.1993.

- Pred društvom sta trenutno dve večji nalogi in sicer pripraviti tako srečanje vzgojiteljev dijaških domov Slovenije, da se ga bodo vsi udeleženci z veseljem spominjali, ter do konca šolskega leta organizirati seminarsko obliko izobraževanja za vzgojitelje.

- Doseganje finančno poslovanje Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije :

Stroški društva :

- potni stroški 1. seje	9.789.00 tolarjev
- potni stroški 2. seje	17.674.00 tolarjev
- storitve Dij.doma Tabnr	18.050.00 tolarjev
	-----

SKUPAJ : 45.513.00 tolarjev

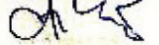
Sredstva za poplačilo navedenih stroškov je društvo dobilo od Skupnosti dijaških domov Slovenije in so nepovratna.

- Dne 8.3.1993 je bil v Delu objavljen natečaj Ministrstva za šolstvo in šport za subvencioniranje zvez in društev. Pripravili bomo kvaliteten program dela društva in se prijavili na natečaj.

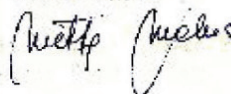
- Za člane izvršilnega odbora Društva vzgojiteljev Slovenije se zaradi udeležbe na sejah izplača polovična dnevница in potni stroški.

Seja se je zaključila ob 13. uri.

Zapisała :  
Karmen Arko



Sejo vodila :  
Metka Malus





# Soorganizatorji strokovnih srečanj Društva vzgojiteljev dijaških domov Slovenije

LETO	SOORGANIZATOR	KRAJ
1993	Mariborsko pomurska regija	Radenci
1994	Dolenjska regija	Otočec
1995	Primorska regija	Portorož
1996	Ljubljanska regija	Ljubljana
1997	Gorenjska regija	Kranjska Gora
1998	Severno primorska regija	Bovec
1999	Mariborsko pomurska regija	Maribor
2000	Celjska regija	Podčetrtek
2001	Dolenjska regija	Čatež (ob Savi)
2002	Pomursko ptujska regija	Lendava
2003	Južno primorska regija	Lipica
2004	Ljubljanska regija	Škofja Loka
2005	Gorenjska regija	Bohinj
2006	Severno primorska regija	Bovec
2007	Mariborska regija	Maribor
2008	Celjska regija	Laško
2009	Dolenjska regija	Dolenjske Toplice
2010	Pomursko ptujska regija	Murska Sobota
2011	Južno primorska regija	Izola
2012	Ljubljanska regija	Terme Snovik
2013	Severno primorska regija	Ajdovščina

